Приспало просо проседня,
Й попростувало просо,
Де в ямці спало зайченя
І в сні дивилось косо.

Йому сказало просо: "Спи,
Заплющ косеньке око.
Залізли коники в снопи,
І хмара спить високо.

Заснув у хащі сірий вовк
І лапою укрився.
Твій сірий вовк в воді намок
І спати завовчився.

Заснуло поле і горби,
І на дорозі пустка.
В солодкім сні біля води
Росте твоя капуста.

Заплющ косеньке око й ти,
Підстав під вухо лапку.
Як будеш спать — будеш рости,
Маленьке зайченятко".